

UCHWAŁA Nr 38 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lutego 1973 r.

w sprawie wzmocnienia dyscypliny inwestycyjnej oraz stosowania środków ekonomicznych i finansowych usprawniających proces inwestowania w jednostkach państwowych.

W celu zwiększenia efektów inwestowania przy utrzymaniu wielkości nakładów inwestycyjnych określonych planem, zwłaszcza przez:

- zapewnienie preferencji inwestycjom modernizacyjnym, realizowanym w krótkich cyklach, oraz ograniczenie kapitałochłonnego budownictwa kubaturowego w sferze inwestycji produkcyjnych,
- wyraźne umiejscowienie odpowiedzialności za całość zadań dotyczących programowania, projektowania, realizacji, rozruchu i osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych poszczególnych przedsięwzięć i zadań inwestycyjnych — na właściwych szczeblach administracji gospodarczej, odpowiednio do znaczenia tych przedsięwzięć i zadań dla rozwoju gospodarki narodowej,

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych podejmą działania mające na celu zweryfikowanie do dnia 30 czerwca 1973 r. zadań inwestycyjnych przewidzianych w planach resortowych i wojewódzkich do rozpoczęcia w latach 1974 i 1975 w ramach nakładów na te lata, pod kątem możliwości uzyskania zaplanowanych efektów produkcyjnych i usługowych w drodze przedsięwzięć techniczno-organizacyjnych przez bardziej intensywne wykorzystanie istniejącego majątku trwałego lub w drodze zastąpienia

budowy nowych obiektów przez modernizację istniejących urządzeń.

2. Na podstawie decyzji ministra (kierownika urzędu centralnego) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej uzyskane w wyniku działań, o których mowa w ust. 1, oszczędności w nakładach na roboty budowlano-montażowe, przy zagwarantowaniu uzyskania planowanych efektów, mogą być przeznaczone:

- 1) na zwiększenie inwestycji socjalnych przedsiębiorstw w drodze przelewu z funduszy przeznaczonych na finansowanie inwestycji branżowych równowartości 10% uzyskanych oszczędności na fundusze, z których finansowane są inwestycje socjalne,
- 2) na zwiększenie programu budownictwa mieszkaniowego w granicach 40% uzyskanych oszczędności w drodze przelewu środków z funduszy przeznaczonych na finansowanie inwestycji branżowych na rachunki zakładowych funduszy mieszkaniowych.

3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych w celu zapewnienia wykonawstwa robót powinni wystąpić na podstawie udokumentowanych oszczędności nakładów do Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów o zwiększenie nakładów na budownictwo mieszkaniowe na lata 1974 i 1975 w granicach wynikających z przepisu ust. 2 pkt 2, z jednoczesnym wskazaniem odpowiednich ograniczeń nakładów na roboty kubaturowe w inwestycjach produkcyjnych.

§ 2. 1. Przyznaje się inwestorom udział w oszczędnościach uzyskanych w toku realizacji inwestycji, polegających na ograniczeniu zakresu robót budowlanych inwestycji branżowych oddawanych do użytku w latach 1973—1975.

2. Oszczędność stanowi różnica między kosztem planowanych robót budowlanych, ustalonym w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji, a kosztem rzeczywistym wykonania tych robót, wynikającym z rozliczenia inwestycji zakończonej.

3. Z kwoty oszczędności inwestor może przeznaczyć 10% na zasilenie funduszu inwestycji socjalnych i ich finansowanie, a 40% na zasilenie zakładowego funduszu mieszkaniowego. Środki na te cele inwestor otrzymuje z funduszu przeznaczonego na finansowanie inwestycji branżowych.

4. Wykonawca inwestycji (przedsiębiorstwo wykonawcze, generalny wykonawca, generalny realizator), który przyczynił się do osiągnięcia oszczędności określonych w ust. 1 i 2, uczestniczy w kwotach oszczędności, o których mowa w ust. 3, zgodnie z porozumieniem zawartym z inwestorem.

5. Warunkiem pozostawienia inwestorowi części uzyskanej oszczędności jest oddanie do użytku inwestycji w planowanym terminie, przy równoczesnym zapewnieniu osiągnięcia efektów produkcyjnych i innych wskaźników określonych w założeniach techniczno-ekonomicznych.

§ 3. 1. Przy podejmowaniu działań i wykorzystywaniu oszczędności, o których mowa w § 1 i 2, należy kierować się zasadą nieprzekraczalności nakładów inwestycyjnych określonych planami rocznymi na lata 1974 i 1975.

2. W razie gdy nie tworzy się funduszu przeznaczonego na finansowanie inwestycji branżowych, środki na zwiększenie funduszu przeznaczonego na inwestycje socjalne oraz na zwiększenie zakładowego funduszu mieszkaniowego w granicach określonych w § 1 ust. 2 i § 2 ust. 3 zapewni Minister Finansów.

§ 4. 1. Z dniem 1 stycznia 1974 r. oprocentowanie kredytów bankowych udzielanych na inwestycje branżowe planu centralnego i planu terenowego ustala się na 8% w stosunku rocznym z następującymi wyjątkami:

- 1) 5% — przejściowo w latach 1974 i 1975 od kredytów na inwestycje modernizacyjne, jeżeli udział robót budowlanych w koszcie tych inwestycji nie przekracza 25%,
- 2) 3% — od kredytów na inwestycje wydobywcze w przemyśle węgla kamiennego i brunatnego oraz w przemyśle naftowym, inwestycje związane z wydobywaniem torfu i wytwarzaniem wyrobów z torfu oraz z wydobywaniem gazu, inwestycje wydobywcze w przemyśle kopalnictwa rud żelaza łącznie z zakładami wzbogacania rud, w przemyśle kopalnictwa rud metali nieżelaznych łącznie z zakładami wzbogacania rud, w przemyśle kopalnictwa surowców chemicznych, w przemyśle kruszyw, surowców mineralnych i kamienia budowlanego oraz inwestycje w części surowcowej hutnictwa żelaza i stali.

2. Oprocentowanie kredytów bankowych na inwestycje przedsiębiorstw poczynając od dnia 1 stycznia 1974 r. ustala się na 5% w stosunku rocznym.

3. Inwestorowi przysługuje bonifikata odsetek od kredytu zaciągniętego na sfinansowanie produkcyjnej inwe-

stycji branżowej w razie skrócenia normatywnego okresu osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej. Bonifikata wynosi:

- 1) równowartość odsetek za 1 rok, jeżeli skrócono normatywny okres osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej co najmniej o 1 miesiąc,
- 2) równowartość odsetek za 2 lata — jeżeli skrócono ten okres co najmniej o 12 miesięcy.

4. W 1973 r. oprocentowanie kredytów bankowych udzielonych na finansowanie inwestycji branżowych wynosi 3%. Wysokość oprocentowania ulega podwojeniu:

- 1) w stosunku do wypłat przekraczających planowy koszt inwestycji,
- 2) w stosunku do całości wykorzystanego kredytu — za okres realizacji inwestycji przekraczający planowy termin oddania inwestycji do eksploatacji.

§ 5. Fundusze nagród za prawidłową i terminową oraz przedterminową realizację inwestycji modernizacyjnych ustala się na warunkach określonych w uchwale nr 130 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1972 r. w sprawie nagradzania za prawidłową i terminową oraz przedterminową realizację inwestycji (Monitor Polski Nr 30, poz. 165) w wysokości obowiązującej dla inwestycji wymienionych w narodowym planie gospodarczym, uchwałach Rady Ministrów lub decyzjach Prezydium Rządu.

§ 6. 1. Decyzja o podjęciu inwestycji produkcyjnych, polegających na budownictwie, powinna być poprzedzona oceną wykorzystania istniejących zdolności produkcyjnych i możliwości ich intensyfikacji, dokonaną przez zjednoczenie i ministerstwo.

2. Nowe inwestycje, polegające na budowie nowych lub na rozbudowie istniejących zakładów i obiektów, mogą być podejmowane tylko w tych wypadkach, jeżeli istniejące zdolności produkcyjne w danej grupie wyrobów są w pełni wykorzystane i nie ma możliwości uzyskania przyrostu produkcji w drodze przedsięwzięć intensyfikacyjnych i modernizacyjnych.

3. Włączenie do planu i przyznanie kredytu bankowego na inwestycje branżowe, mające na celu rozszerzenie zdolności produkcyjnych w danej grupie wyrobów, wymaga:

- 1) stwierdzenia przez dyrektora przedsiębiorstwa (kombinatu) występującego z wnioskiem o podjęcie inwestycji, że posiadane zdolności produkcyjne są w pełni wykorzystane i nie ma możliwości uzyskania przyrostu produkcji w drodze jego intensyfikacji lub modernizacji zakładu (obiektu),
- 2) stwierdzenia przez dyrektora zjednoczenia nadzorującego przedsiębiorstwo, że zamierzony przyrost produkcji nie może być uzyskany w drodze wykorzystania rezerw zdolności produkcyjnych w innych zakładach danej branży.

4. W odniesieniu do inwestycji, dla których założenia techniczno-ekonomiczne są zatwierdzone przez ministra, stwierdzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno być akceptowane przez ministra.

§ 7. Przedsiębiorstwo może zamawiać dostawy maszyn i urządzeń oraz zlecać wykonanie robót dla inwestycji własnych przedsiębiorstwa do wysokości 150% kwoty środków będących do dyspozycji w danym roku na rachunku finansowania tych inwestycji.

§ 8. 1. Odpowiedzialność osobistą za prawidłowość decyzji o inwestowaniu, prawidłowe określenie przedsięwzięcia inwestycyjnego w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji oraz za sprawny i terminowy przebieg procesu inwestycyjnego, a także za osiągnięcie zamierzonego efektu i prawidłowe wykorzystanie środków inwestycyjnych ponoszą w odniesieniu do:

- 1) inwestycji branżowych szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej — właściwy minister (kierownik urzędu centralnego),
- 2) pozostałych inwestycji branżowych planu centralnego — dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej zjednoczeniu),
- 3) inwestycji branżowych planu terenowego oraz inwestycji jednostek i zakładów budżetowych — przewodniczący prezydium właściwej rady narodowej oraz kierownik właściwej jednostki lub zakładu budżetowego,
- 4) inwestycji przedsiębiorstw — dyrektor przedsiębiorstwa inwestującego.

2. Odpowiedzialność określona w ust. 1 nie ogranicza obowiązków dyrektora (kierownika) jednostki inwestującej i jednostki nadrzędnej oraz ich odpowiedzialności za prawidłowe przygotowanie i realizację inwestycji oraz uzyskanie efektów ekonomicznych ustalonych w założeniach techniczno-ekonomicznych.

§ 9. Prezes Rady Ministrów określi środki wzmocnienia dyscypliny inwestycyjnej i przeciwdziałania nadmiernemu inwestowaniu w jednostkach gospodarki rolnej.

§ 10. W sprawach oprocentowania kredytów określonych w uchwale nie stosuje się przepisów § 3 ust. 2, § 4 i 5 oraz § 10 pkt 2 i 3 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*